

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 20. marts 2026

Rettens nr. 99-1806/2025

Politiets nr. 4100-76317-00003-25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den Dato 1996

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 8. juli 2025.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, røveri af særligt grov beskaffenhed,

ved den 12. maj 2025 ca. kl. 16.00, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, at have trængt ind i Forurettedes private hjem på Adresse i By 1, idet tiltalte, da Forurettede åbnede døren, satte en fod i døren og gik ind på stedet og her udtalte til Forurettede, at han ville få tæsk, og at der ville komme tre biler, hvis Forurettede ikke overførte penge, eller lignende, ligesom tiltalte til Forurettede udtalte, at han kunne rive Forurettede ned fra dennes kørestol, så han kunne få tæsk, eller lignende, hvorefter Forurettede overførte 1.500 kr. via Mobile Pay til tiltalte.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Forurettede har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale Forurettede 1.500 kr. med procesrente i erstatning.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse over for påstanden om erstatning.

Tiltalte har ikke bestridt erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne Forurettede og Vidne.

Tiltalte har forklaret, at han den 12. maj 2025 omkring kl. 16 var hjemme ved Forurettede. Han tog toget til By 2, hvor han mødtes med en kammerat. Efter en halv times tid kom en veninde med en bil, som kammeraten og han kørte til By 1 i. Han var lige blevet løsladt, og havde 4 dage forinden haft møde med sin mentor. De skulle have styr på job mv. Han modtog kontanthjælp som indkomst. Han skulle hente noget hash hos Forurettede. Han havde fået at vide af sin kammerat, at der skulle ligge 500 gram hash hos Forurettede, som han kunne købe. Han så det som et godt tilbud, og han tænkte, at han kunne tjene nogle penge. Han ville tage ud til Forurettede og tale med ham og se, hvad de kunne finde ud af. Han kendte ikke Forurettede på forhånd, og han vidste heller ikke, hvor han boede. Det gjorde hans kammerat derimod. Kammeraten sagde, at der i By 1 var en, der havde 5 plader hash liggende. Kammeraten kendte Forurettede. Kammeraten oplyste, at Forurettede sad i rullestol. Han fik at vide, at han ikke skulle virke så voldsom, når han opsøgte ham. Han har ADHD, så han kan hurtigt virke lidt opfarende og voldsom.

Han opsøgte Forurettede, og han talte pænt til ham. Da han kom derud, bød Forurettede ham selv inden for. Han sagde, at han havde fået at vide, at Forurettede skulle ligge inde med 5 plader hash. Forurettede kendte intet til hash. Forurettede sagde, at han kunne kigge efter hashen, hvis han troede, at der var noget. Han spurgte Forurettede, om der kunne have været nogle kammerater forbi, som havde hygget sig med hash eller lignende. De talte sammen i et par minutter. Han så sig lidt omkring efter naboerne, hvorefter han spurgte Forurettede, om han ikke måtte blive lukket ind på dørmåtten, så alle ikke skulle følge med i samtalen. Han tænkte, at Forurettede måske også ville blive lidt mere åben, hvis de talte sammen indenfor. Forurettede var lidt skeptisk herfor, da han ikke kendte tiltalte på forhånd. Han spurgte, om det ville hjælpe, hvis han lagde sin telefon. Han fik lov til at komme ind og kigge i boligen. Han kiggede i so-veværelset, men kun de åbenlyse steder. Han gennemrodede ikke alle mulige steder. Forurettede sad i stuen imens. Han troede, at Forurettede sad og hørte mu-sik, men det viste sig senere, at han talte med Person. Han gik måske og råbte lidt for sig selv. Han fortsatte søgningen i boligen. Han undersøgte køkkenet, men kunne ikke finde noget hash. Han satte sig herefter i sofaen ved siden af Forurettede og spurgte, hvad fanden han gjorde, når der ikke var noget hash. Han havde fået at vide, at de skulle lave en handel om 5 plader hash. Han sagde til Forurettede: "Hvad fanden gør jeg. Jeg kan ikke komme frem og tilbage, og jeg kan ikke købe noget hash." Han sagde til Forurettede, at han var nødt til at have nogle penge. Forurettede sagde, at han ikke havde nogle penge i kontanter. Han ville have, at Forurettede og han skulle give hinanden hånden og lære hinanden at kende. De skulle måske ses igen og hygge sig sammen eller lignende. Han spurgte Forurettede, om han kunne låne 1.500 kr. af

ham. Han skulle kun låne pengene et par dage, og Forurettede kunne eventuelt få hash for pengene, hvis han ville det. Pengene skulle overføres via Mobile-Pay, så Forurettede havde hans oplysninger. Forurettede kunne derfor kontakte ham i forhold til tilbagebetaling af pengene. Forurettede sagde, at det lød meget reelt, så han overførte 1.500 kr. til ham. Han lovede at komme tilbage med penge-ne eller hash inden for 48 timer. Forurettede bad ham herefter om at gå. Han vil-le gerne, at de lige kunne få afsluttet samtalen på en fornuftig måde. Han sag-de til Forurettede, at han ikke skulle være bange, og at han skulle være glad for, at han ikke havde taget ham ud af rullestolen og tæsket ham eller tortureret ham. Han kunne selv have være meget mere presset over, at hashen ikke var der, og han kunne have reageret herefter. Forurettede virkede nervøs, da han sagde dette. Han havde lige været på et trip, så han havde brug for hashen for at slappe af. Han sagde til Forurettede, at han var meget hyggelig, og at Forurettede måske kunne lære ham at spille Fortnite, og at de nok ville se hinanden igen i forbindelse med tilbagebetaling af pengene. Han gik herefter, da Forurettede bad ham om det. Han gik ud til hovedvejen, hvor han ventede kortva-rikt. Hans kammerat kom herefter. Idet de kørte ud, kom politiet mod dem. Han blev kort efter ringet op af politiet, der sagde, at han var sigtet for hjem-merøveri. Forurettede har selv sagt til politiet, at han ikke rørte ham. Da han gik, sagde han til Forurettede, at det var godt, at de ikke var blevet uvenner, og at han ikke var gal på ham.

Han havde fået oplysninger om hashen fra en kammerat, som han ikke vil nævne navnet på. Kammeraten står bag snapchatprofilen Profilnavn. Han vil ikke udtale sig om kammeratens navn. De kender hinanden igennem en anden kammerat. Han blev sat i forbindelse med Profilnavn, da han skulle bruge noget hash. De havde mange fælles bekendte, men de kendte ikke hinanden så godt. De har ikke set hinanden i flere år. Det var Profilnavn, der kørte ham hen til Forurettede, og det var ham, der havde noget hash liggende hos Forurettede. Han har ikke nærmere kendskab til, hvordan pengeflowet var i forbindelse med hashen. Han skulle bare bruge en enkelt plade hash, men det var billigere at tage alle 5 plader. Hashen var hos Forurettede, da Forurettede og Profilnavn kendte hinanden. Forurettede sagde, at han ikke umiddelbart vidste, at der skulle ligge noget hash hos ham, men han inviterede ham indenfor. Profilnavn skulle have lagt hashen hos Forurettede. Det var bare lagt ved Forurettede, som opbevarings-perspektiv. Det var set fra hans perspektiv en mellemstation. Hashen kan ha-ve ligget bag toilettet eller et andet sted, hvor han ikke kiggede. Han ledte ik-ke grundigt, da Forurettede jo var i rullestol. Han havde siddet et døgn forinden på stoffer og hørt høj musik. Han skulle bruge noget at sove på, så han kun-ne slappe af. Profilnavn forklarede ikke, hvornår han havde lagt hashen hos Forurettede. Det var hans opfattelse, at Forurettede godt vidste, at der skulle ligge noget hash. Han tænkte, at man ikke bare ville sige ja, hvis der kom en tilfæl-dig person og spurgte efter hash. Det ville måske komme frem, når de talte sammen, og Forurettede fandt ud af, hvem han var. Profilnavn skulle noget andet, men han må have været i nærområdet. Det var også derfor, at han ringede til Profilnavn, da han skulle hentes. Han skulle ringe til Profilnavn, hvis han ikke faldt i sofaen hos Forurettede. De skulle også aftale nærmere i forhold til beta-

ling af hashen mv., da han skulle betale Profilnavn for dette. De skulle havde lavet en aftale om, at han skulle betale for hashen i afdrag. Han skulle have hashen på klods. Profilnavn og han havde været sammen et par dage forinden. De var her begyndt at tale om hash. Profilnavn havde både en med noget hash og en med noget amfetamin. Han ville gerne have begge ting, men han havde ikke råd til begge ting, så han ville helst have hashen. Han ved ikke, hvad der var sket, hvis han ikke var blevet anholdt. Forurettede skulle være hjemme, når han kom efter hashen. Han ved ikke, hvordan Profilnavn kendte Forurettede. Han kunne gætte sig til, at Profilnavn kendte Forurettede, da han vidste, at der var hash, og at Forurettede sad i rullestol. Profilnavn sagde, at de kendte hinanden. Profilnavn gav ham nogle oplysninger om Forurettede, som gav ham indtryk af, at han kendte ham. Han gik ud fra, at de var venner, da de jo kendte hinanden. Han tænkte ikke over at spørge nærmere ind til dette. Han skulle snakke med Forurettede stille og roligt, da han sad i rullestol. Hvis det var en almindelig pus-her, ville han bare være gået ind. Han ved ikke, om Profilnavn normalt har hash opbevaret hos andre. Han stødte på Profilnavn kort efter sin løsladelse.

Han kom alene ud til adressen. Han blev sat af et stykke derfra. Han gik fra vejen og op til døren. Han kan ikke sige, hvordan han havde tænkt, at det skulle gribes an med afhentningen. Han tænkte, at han skulle ind i huset og hente hashen, hvor han så kunne tale med Forurettede i 10 minutters tid. De skulle også tale om betaling for hashen. Da han ikke fandt hashen, havde de ikke så meget at tale om. Han havde ikke på forhånd regnet med, at Forurettede ville lukke ham ind eller tale med ham, idet Forurettede ikke kendte ham i forvejen. Forurettede inviterede ham selv ind og opfordrede ham til at kigge i huset. Han tænkte, at så måtte han kende nogle kriminelle, eller i hvert fald nogle folk, som havde noget med narkotika at gøre. Forurettede tog imod ham med åbne arme.

Han bankede stille og roligt på døren, da han ankom. Forurettede åbnede døren. Han sagde, at han havde en kammerat, som kendte Forurettede, og at han måske havde noget hash liggende. Forurettede afviste dette. Da han lænede sig tilbage, var Forurettede ved at lukke døren. Han spurgte herefter, om Forurettede var ved at lukke døren, og at det kunne være, at han ville komme tilbage om lidt og spørge efter hash igen. Han satte foden i døren. Han vippede med sin fod og forhindrede døren i at lukke. Forurettede blev helt rolig og sagde, at hvis han var sikker på, at der havde været nogle, som havde lagt hash hos ham, måtte han gerne komme ind og kigge efter det. Forurettede åbnede døren som en normal person. Han kunne først se ind i boligen, da han trådte ind på dørmåtten. Han kunne se lyset fra tv'et. Forurettede sad et stort skridt væk fra døren. Forurettede ville ikke have været blevet ramt af døren, hvis han havde skubbet den op. Forurettede spurgte, hvem han var, og han forklarede, hvem han var, og at han havde fået at vide, at der skulle ligge noget hash. Overfor Forurettede beskrev han blot personen, som en kammerat, som kendte Forurettede. Han ville ikke nævne navne, men han fik indtryk af, at Forurettede vidste, hvem kammeraten var. Han husker ikke, at Forurettede reagerede på personen. Han var selv pisse-stiv og bagblæst. Det handlede ikke om andet end hash. Han så mennesker i

vinduerne i nabohusene, så han spurgte, om han måtte træde ind, da det handlede om hash, som jo er kriminalitet. Der kom ikke mennesker gående. De stod i døren i omkring 5 minutter, inden han bad om at komme ind og stå på dørmåtten. Døren lukkede i, så han satte foden i for lige at høre, hvad der skete. Forurettede må have været i gang med at lukke døren. Han spurgte, hvad Forurettede havde gang i, om Forurettede var pissestiv eller noget, og om han skulle komme igen en times tid senere med sin kammerat. Han stillede sig herefter på dørmåtten indenfor. Forurettede havde selv bedt ham om at komme ind. De stod her og talte om hashen, og om der eventuelt var kontanter for hashen, men det var han egentligt ligeglad med. Forurettede gav ham tilladelse til at kig-ge i boligen, og Forurettede rullede derefter ind i stuen. Han bemærkede ikke, hvad Forurettede nærmere foretog sig. Han tænkte, at Forurettede hørte musik og spillede PlayStation. Det virkede meget normalt. Forurettede havde headset på og en telefon liggende i skødet. Da han var i soveværelset, hørte han Forurettede tale. Han spurgte Forurettede, hvem han talte med. Forurettede sagde, at han talte med sin kammerat. Han spurgte, om kammeraten havde hørt det hele eller hvad. Han spurgte, om Forurettede ikke kunne lægge på. Det ville han ikke. Han fik Forurettede til at lægge på, da han skulle overføre via MobilePay. Der var en tallerken ved siden af Forurettedes TV med noget pulver på. Ikke meget, måske 3-4 kokainkorn, og en mixerbakke med lidt krymmel i. Han nævnte for Forurettede, at han også godt kunne lide lidt til næsen, og at han måske ville kigge forbi med en pose. Så kunne de spille lidt sammen. Forurettede bad ham om at stoppe med at råbe, idet det gjorde Forurettede utryg. Han gik måske og råbte noget i retning af, hvor er hashen. Han lånte pengene af Forurettede, da han ikke kunne finde hashen. Han fik aldrig at vide, hvor hashen nærmere skulle være. Han blev frustreret over, at han ikke kunne finde hashen, da han ledte efter den. Da han senere kom ud i bilen, var han sur, og sagde til kammeraten, hvor fanden er hashen henne. Der skete ikke noget røveri. Han gjorde ikke Forurettede noget, og han truede ham ikke. Han trak ingen våben eller noget. In-den han gik, sagde han til Forurettede, at det var godt, at de kunne få klaret det, uden at Forurettede begyndte at råbe og få det til at slå klik for ham. Når Forurettede bad ham om at stoppe, så stoppede han. Han fortsatte med at lede herefter, da han ikke var færdig med at lede. Forurettede bad ham om at gå, men han skulle lige kigge færdig først. Forurettede så ligeglad ud. Det virkede til, at han havde indset, at det ikke var et hjemmerøveri. Han sagde ikke noget aggres-sivt eller truende overfor Forurettede. Han sagde til sidst, at det var godt, at det ikke var endt med, at han var nødt til at bryde ind hos ham, smide ham af rul-lestolen og gennemrode det hele. Det var op til Forurettede, om han ville låne ham 1.500 kr. Han har ikke sagt noget om, at Forurettede ville få tæsk. Han har alene sagt, at det var godt, at han ikke endte med at få tæsk. Han sagde, at Forurettede skulle være glad for, at der ikke kom nogle andre derud. Han havde spist ham levende, hvis der skulle foregå et hjemmerøveri. Det var en hashhandel, som blev anmeldt til politiet. Forurettede har selv sagt, at til politiet, at han ikke har røvet ham. Det var hans forslag, at Forurettede kunne overføre penge. Hash er penge, så da der ikke var hash, havde han ikke fået noget. Forurettede skulle have sine penge tilbage på en eller anden måde. Forurettede over-førte selv pengene til ham med sin telefon. De fik ved samme lejlighed ud-

vekslet telefonnumre, så de kunne have kontakt.

Forevist et foto af en MobilPay transaktion, fil 1, side 33, har han forklaret, at Forurettede havde 1.800 kr. på sin bankkonto, og at han ikke ville tage alle mandens penge. Han foreslog 1.500 kr. Hvis han havde røvet ham, havde han nok taget alle pengene. Han sagde ikke noget, som kunne virke truende i forhold til overførslen. Han var hjemme hos Forurettede i ca. 30 minutter i alt. Der blev lagt på, så Forurettede kunne overføre penge til ham. Han har måske haft fingeren henne ved Forurettede og sagt til ham, at han skulle lægge på. Det gjorde han, så Forurettede kunne overføre pengene. Han ved ikke, hvad Forurettede tænkte i forhold til deres aftale. Han sagde til Forurettede, at han kunne være sikker på, at han ville få pengene igen. Forurettede fik jo hans telefonnummer og navn, så han kunne være sikker på, at han fik pengene igen. Han fik senere besked på, at han var efterlyst. Han brugte derefter pengene på noget, han ikke skulle. Der blev ikke sagt noget om, at der ville komme nogle biler.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsføret, fil 1, side 4, hvorefter fremgår, at

”Han sagde til Forurettede, at han ikke håbede, at han løj, for så kunne det godt være, at der ville komme flere biler. Han truede ikke, men fortalte bare, at Forurettede ikke skulle blive overrasket, hvis der kom andre forbi”,

har han forklaret, at han godt kan have forklaret sådan. Han sagde det til Forurettede for at berolige ham. Han reagerede på sin helt egen måde. Det var for at tilkendegive, at Forurettede skulle passe på. Det handlede om deres begges sikkerhed. Han har ikke mange bekendtskaber herovre, så han kan ikke sende biler. Han gjorde meget for at berolige Forurettede. Han sagde til Forurettede, at han var glad for, at det ikke havde udviklet sig til, at han havde trukket Forurettede ud af rullestolen og tæsket ham.

Han blev efterfølgende hentet af en bil og kørt til By 2. Han blev senere kontaktet af politiet, som bad ham komme tilbage. Det ville han ikke, da han var sigtet for hjemmerøveri. Han tog til Holstebro, da de vidste, at han var der. Så de kunne nemt finde ham. Han nåede at bruge pengene, da han ikke ville have pengene på sig, når han blev anholdt. Det var ikke planen, at han skulle bruge pengene i Netto eller Stationskiosken. Han gjorde ikke politiet opmærksom på personen Profilnavn. Politiet spurgte ikke om, hvorvidt der var andre mennesker involveret. Han har nævnt en kammerat i grundlovsforhøret, men han har ikke nævnt navne, heller ikke i grundlovsforhøret. Politiet har ikke under hans fængsling spurgt, om han ville genafhøres. Han har ikke haft kontakt med Profilnavn efter, at han fik besked på, at han var sigtet af politiet.

Han kendte Profilnavn igennem en bekendt fra fængslet. Han havde fået at vide, at han kunne kontakte Profilnavn, hvis han manglede noget. De mødtes alle sammen en måneds tid efter, han var blevet løsladt. Han inviterede dem

hjem til sig. De talte om de samme ting og relationer, og de fandt ud af, at de kendte en stor del af de samme mennesker. Profilnavn gik fra at være en kammerats kammerat til at blive hans kammerat. Han har tidligere købt stoffer fra Profilnavn. De kom ind på snakken om Forurettede, da han måske snart ville kom-me i arbejde, og derfor kunne have flere penge til at købe stoffer for. På kon-tanthjælp havde han ikke så mange penge, da han også skulle have til daglig-dagsfornödenheder. De kom ind på, at der kunne blive tale om en afdrags-ordning, hvis han købte en større mængde. Hans indtægt ville nok stige lø-bende månedligt. Han sagde ja til en aftale om at købe en større mængde hash, da det kunne betales pr. afdrag. Det var planen, at han skulle hente ha-sen hos Forurettede. Profilnavn gav ham Forurettedes navn og adresse. Profilnavn beskrev Forurettede på en måde, så han var sikker på, at Profilnavn kendte Forurettede, og at Profilnavn havde været hjemme hos Forurettede og talt med ham. Profilnavn be-skrev huset. Profilnavn var sikker på, at hashen var inde i huset. Han undrede sig lidt til at starte med, men han fik følelsen af, at Profilnavn kendte Forurettede. Han fik ikke en sikker dokumentation på, at de kendte hinanden, men sådan forstod han det. Da han kom hen til Forurettede, blev han helt sikker på, at det, som Profilnavn havde fortalt, var rigtigt. Forurettede lukkede ham selv ind i lejlig-heden. Han sagde, jeg træder ind på din dørmåtte nu, så er det i orden, at jeg bliver ved med at gå ind i boligen og lukker døren. Forurettede blev lidt tavs i den forbindelse, men da han var inde, sagde Forurettede, at han selv havde luk-ket ham ind. Forurettede var selv bruger af euforiserende stoffer. Det virkede til, at Forurettede var bange for, at han ville tage stofferne fra ham, hvis han fortalte om det. Det har man hørt mange historier om fra det kriminelle marked. Han tænkte, at Forurettede var bange for at sige, at han havde hashen. Han var sikker på, at Forurettede havde hashen, da han lukkede ham ind. Forurettede virkede til at tænke, hvor ved han fra, at jeg har hash. Forurettedesadfærd var lidt sjov. Det ville være synd at udøve vold med Forurettede, da han sad i rullestol. Forurettede bad ham én gang om at gå, men gav ham herefter lov til at komme ind. Forurettede virkede til at være villig til at låne ham pengene, og han følte sig ikke presset hertil. Der kan være to grunde til, at Forurettede lånte ham pengene, en-ten at tiltalte ville smadre det hele og finde hashen, hvis han ikke gjorde det, eller at han var bange og tænkte, at de 1.500 kr. kunne få tiltalte til forsvinde igen. Forurettede overførte pengene, og de sad og grinede lidt sammen bagefter. Han var begyndt at få tics, da han ikke havde fået stoffer i lang tid, så han ville gerne hurtigt afsted. Han havde ikke givet sine oplysninger, hvis han vil-le røve Forurettede. Han har lige siddet inde for et hjemmerøveri, hvor han ban-kede beboerne. Det var derfor, han sikrede sig, at han måtte komme ind. Han blev selv lukket ind i denne situation. Ingen røver vil udlevere deres Mobile-Pay. I værste fald havde det været et hjemmerøveri, som var gået galt. Han er ikke blevet kontaktet for at afgive supplerende forklaring, heller ikke om Profilnavn. Han er alene blevet kontaktet af dem om en verserende sag, hvor han har fået en dom på 20 dages fængsel. Han har ADHD, og det kan godt gå stærkt, når han taler og reagerer. Sådan var det også, da han var ude hos Forurettede. Herudover var han også påvirket af lidt stoffer og alkohol.

Forurettede har forklaret, at han bor i et rækkehus.

Han har boet der siden 2020 eller 2021. Den 12. maj 2025 sad han og spillede PlayStation med nogle bekendte online. Tiltalte kom ind i hans hjem og opførte sig truende og tvang ham til at overføre penge til tiltalte. Han talte med Person via headset. De var barndomskammerater. De både spil-lede og talte sammen. Han havde nok spillet og talt med Person i en times tid, da tiltalte kom.

Tiltalte bankede på hans hoveddør, og han åbnede døren. Tiltalte talte om nogle problemer, han havde. Tiltalte tiltvang sig adgang og gennemrodede hans hjem. Han spurgte, hvem tiltalte var. Tiltalte nævnte ikke sit navn. Tiltalte sagde, at der var et problem. Det var ikke noget vidnet kendte til. Han åbnede døren på vid gab. Han havde ikke set tiltalte før. Tiltalte ville have nogle penge af ham. Han sagde, at han ikke havde nogle penge. Tiltalte blev aggressiv og truende, da han sagde, at han ikke havde penge. Tiltalte gik helt tæt på ham. Tiltalte råbte ad ham, hvorved han fik spyt i ansigtet. Tiltalte tru-ed ham med tæsk. Han åbnede døren, og tiltalte gik ind til ham. Tiltalte nævnte ikke, hvor han havde vidnets adresse fra. Han kunne ikke gøre så me-get for at stoppe tiltalte i at tiltvinge sig adgang. Han forsøgte at lukke døren i, men tiltalte fortsatte ind. Tiltalte gik ind ad døren og tvang ham til at træk-ke sig tilbage i gangen. Han bad flere gange tiltalte om at forlade lejligheden. Han havde headsettet omkring halsen, og opkaldet med Person var stadig i gang. Han sagde ikke noget til Person under forløbet. Tiltalte begyndte at ro-de hele lejligheden igennem. Tiltalte gav ham på et tidspunkt en telefon i hånden, hvor der var en anden mand i røret. Han ved ikke, hvem manden var. Manden truede ham og sagde, at han skulle adlyde tiltalte, og at han skulle gøre, hvad tiltalte sagde. De ville have ham til at overføre penge. Han kunne ikke genkende mandens stemme. Tiltalte ledte efter værdigenstande. Tiltalte sagde bare, at han skulle bruge penge. Han kiggede på og fulgte lidt efter tiltalte, da tiltalte gennemrodede lejligheden. Han bad tiltalte mange gange om at forlade lejligheden, idet han ikke havde noget af værdi eller penge, og da han ikke havde noget med tiltaltes problemer at gøre. Tiltalte blev mere og mere aggressiv og truende. Tiltalte råbte ham gentagne gange lige op i ansigtet og løftede sin knytnæve truende som om, at tiltalte ville slå ham. Tiltalte sagde en masse både grimme og truende ting til ham. Han husker ikke ordly-den i dag, men det er, som han fortalte til politiet.

Foreholdt sin forklaring til politiet, fil 1, side 28, 5. afsnit, hvoraf fremgår, at

”På et tidspunkt sagde afhørte til manden, at han skulle stoppe med at se sig omkring, og her gik manden helt tæt på afhørte, så deres ansigter var helt tætte på hinanden. Manden sagde, at de også kunne klare det på denne måde, og at han kunne rive afhørte ned fra kørestolen, og så kunne han få tæsk” ,

har han forklaret, at det lyder meget rigtigt. Tiltalte virkede meget påvirket og utilregnelig. Man kunne se på hans øjne, at han var påvirket. Han var me-get bange for tiltalte.

Det er rigtigt, at tiltalte nævnte, at han havde et problem med noget hash. Tiltalte mente, at vidnet skyldte nogle penge for noget hash. Der var nogen, der skyldte penge for noget hash til tiltalte. Det havde ikke noget med ham at gøre. Han røg ikke hash, og han havde ikke hash i sit hjem. Tiltalte ledte ef-ter penge hos ham og ikke hash. Tiltalte truede ham til at overføre de penge, der stod på hans konto. Tiltalte tvang ham til at åbne sin konto og vise, hvor mange penge han havde stående. Tiltalte lod ham beholde 300 kr. Tiltalte sagde, at tiltalte var en god mand, og at vidnet så stadig havde noget at leve for. Han overførte selv pengene, så tiltalte kunne forlade hans lejlighed. Han kunne ikke gøre modstand, da han sidder i kørestol. Han bad mange gange tiltalte om at gå. Tiltalte sagde mange gange, at tiltalte kunne rive ham ned fra hans kørestol, så han kunne få tæsk. Tiltalte gav sit telefonnummer til ham. Han kendte ham ikke, så han havde ikke nummeret i forvejen. De fik begge en meddelelse, da pengene gik igennem. Tiltalte var der nok 20-30 mi-nutter, inden han forlod lejligheden.

Tiltalte sagde, da han gik, at han ville komme igen. Indenfor to minutter ef-ter, at tiltalte havde forladt lejligheden, kom politiet. Han var i chok, da tiltalte havde forladt lejligheden, og han tænkte på, om han skulle anmelde det. Han ved ikke, hvorfor tiltalte kom hjem til ham. Han har intet kendskab til ham. Han husker ikke, hvad tiltalte sagde om hash. Han husker kun, at tiltalte sagde noget om, at der var nogle der skyldte penge for hash, og at de ikke havde betalt, hvorfor han nu skulle betale til tiltalte. Han har aldrig tidligere hørt noget om, at der skulle være hashplader hos ham, men tiltalte kan godt have talt om det, da han var der. Han kender ikke noget til det. Han kender ikke nogen, som har Profilnavn. Han prøvede at lukke døren, da tiltalte tiltvang sig adgang. Tiltalte satte foden i og brugte kroppen til at åbne døren. Tiltalte kunne herefter sagtens komme forbi ham. Tiltalte stod ved døren lidt under 1 minut, før han fik adgang. Tiltalte eller manden i telefonen nævn-te, at der kunne komme flere biler med flere mennesker, hvis han ikke gjorde, som der blev sagt. Manden i telefonen var en af tiltaltes bekendte, kunne han udlede.

Han har en ret klar erindring om hændelsen, da der er gået et år. Han kan dog ikke huske, hvor mange gange tiltalte truede ham. Det der står i politi-rapporten, er det, som skete. Hændelsen er dog ret tydeligt for ham. Det var straks, da han åbnede døren, at tiltalte begyndte at presse penge fra ham. Tiltalte blev højlydt, og begyndte at råbe og skrike allerede i døren, da han for-søgte at lukke den. Tiltalte sparkede ikke døren op, men han satte en fod i klemme. Tiltalte tvang ham tilbage, da tiltalte åbnede døren.

Foreholdt sin forklaring til politiet, fil, 1, side 28, 2., 3. og 4. afsnit, hvoraf fremgår, at

”Bankene på døren var stille og rolige, og da afhørte åbnede døren op på klem, stod en mand uden for, og han nævnte noget om, at der skulle

ligge hash og kontakter hjemme hos afhørte.

Manden sætte sin fod i klemme i døren, og afhørte rullede baglæns, da manden meget gerne ville inde for. Afhørte sagde, at han ikke kendte noget til det, og at manden selv måtte lede efter det.

Afhørte forklarede, at han forholdt sig roligt i sin kørestol og opholdt sig i stuen, imens manden gik rundt i hele huset og åbnede skabe og skuffer”,

har han forklaret, at det godt kan være rigtigt, at han har forklaret sådan. Bankene var stille og rolige til at begynde med. Derefter blev de voldsomme-re. Han åbnede først døren på klem, og derefter lidt mere. Tiltalte sagde noget om nogle problemer med hash, og han begyndte herefter at lede. Han har forklaret det samme til politiet og i retten i dag. Han sagde til tiltalte, at hvis tiltalte troede, at der var hash, så kunne han selv lede efter det. Han forholdt sig roligt, efter han var blevet truet. Han har fortalt politiet, at tiltalte var truede allerede fra begyndelsen. Han har som noget af det første nævnt for politiet, at der også var en mand i telefonen. Han har ikke læst sin afhøringsrapport, så han ved ikke, om der mangler noget. Han gav det telefonnummer til politiet, som tiltalte selv havde givet ham. Tiltalte sagde på et tidspunkt, at han ville komme igen, og at han lige skulle finde ud af, hvad der var op og ned. Han fik efter tiltaltes opførsel indtryk af, at tiltalte havde kendskab til, hvem vidnet var. Tiltalte brugte desuden vidnets navn. Overførslen har aldrig været beskrevet som et lån eller betaling for noget. I hans boligområde bor der en del syge- og handikappede mennesker. Det er ikke et sted, hvor man vil tænke, at der bor folk, som ligger inde med store værdier.

Vidne har forklaret, at han kender Forurettede tilbage fra By 1, og at de er venner. Han arbejdede som isolatør på Arbejdsplads i København den 12. maj 2025. Han var sammen med Person. De arbejdede sammen, og de er også kammerater. De kendte begge Forurettede. Han fik at vide fra Person, at han skulle ringe til 112, da der var noget galt. Forurettede blev truet, og der var en person, der ville have noget hash. Forurettede talte i telefon med Person, da der kom en person til Forurettede. Person sagde, at han skulle ringe 112. Han skulle ringe, da der blev afpresset for penge, og der var en person, der mente, at der lå hash hjemme ved Forurettede. Han ved ikke, hvem personen var. Opkaldet blev sat på højttaler, men han var mere fokuseret på at ringe 112. Han husker ikke så meget af det der skete, da hans hukommelse er lidt dårlig. Han ved ikke, hvem der kom ind til Forurettede. Han husker ikke, om han hørte den truende persons stemme. Han ringede 112, da Person sagde, at han skulle ringe, og han kunne fornemme, på det han hørte, at der var noget galt. Han sagde, at der var et røveri i gang, eller at en kammerat var ved at blive afpresset for penge. De var bekymrede for Forurettede, da han tidligere har haft et hjemmerøveri, mens han lå og sov. Både han og Person talte nok med 112.

Forholdt sin forklaring til politiet, fil 1, side 52, 1. afsnit, hvoraf fremgår, at

”Person gav sin ene airpods til afhørte, så han kunne høre, hvad der skete hjemme hos Forurettede, og afhørte kunne høre, at der gik en i baggrunden og talte hårdt til Forurettede. Han oplyste, at han mente, at der blev talt voldsomt” ,

har han forklaret, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan, Han husker ikke præcis, hvordan det er foregået.

Han var slet ikke klar over, hvorfor han var indkaldt i retten i dag. De havde nok Forurettede i røret i omkring 30 minutter. Forurettede og Person havde også talt sammen forinden. Han ved ikke, om de talte med Forurettede, mens tiltalte var hos ham. Forurettede havde nok lagt telefonen. Han mindes svagt, at samtalen blev afbrudt på et tidspunkt.

Foreholdt afspilning af lydoptagelsen af alarmopkaldet til 112 har han forklaret, at det er hans stemme, som man hører på opkaldet. De informationer han gav, var en blanding af egne oplysninger og oplysninger fra Person.

Foreholdt afspilning af lydoptagelsen af alarmopkaldet til 112 efter, at opkaldet blev viderestillet til politiet, har han forklaret, at stemmen, der bryder ind i samtalen, er Persons.

Person og han kan have talte om, hvad der skete, inden han ringede 112. Efter opkaldet, talte de videre om opkaldet. Det var Person, der umiddelbart havde opfattelsen af, at der skete afpresning.

Foreholdt en afskrift af lydoptagelsen af alarmopkaldet til 112 efter, at opkaldet blev viderestillingen til politiet, fil 1, side 56, hvoraf fremgår, at

” Der bliver sagt noget lignende ”fuck jeg skulle have sagt det der før” , ”jeg troede først, at det var en han kendte” , ”der blev stille lige pludselig” , ”jeg vidste vi skulle have fucking overvågning – det er derfor jeg har det ved mig” ,

har han forklaret, at han ikke husker samtalen. Han troede, at det var en person, som Forurettede kendte, da han havde lukket ham ind. Det tænkte han, idet han ikke selv lukker nogen ind, som han ikke kender. Han kan ikke huske, om der blev talt om overvågning. Forurettede har tidligere været udsat for hjemmerøveri. Det kunne derfor give mening med overvågning hos Forurettede. Både han og Person har overvågning hjemme hos dem selv. Han husker ikke samtalen.

Der har under hovedforhandlingen været forevist fotos af lejligheden samt screenshot af MobilePay overførslen på 1.500 kr.

Det fremgår af Cellebrite-rapporten med beskeder og opkaldsregistreringer mellem tiltalte og Profilnavn fra den 11. maj 2025 kl. 18.41.48 til den 12. maj 2025 kl. 16.26.29, at der har været korrespondance og opkald mellem de to.

Der har under hovedforhandlingen været afspillet alarmopkald til 112 foretaget den 12. maj 2025 kl. 16.07.

Tiltalte er tidligere straffet

- ul style="list-style-type: none;">
- ved dom af 5. maj 2015 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 244, med fængsel i 3 måneder,
- ved dom af 3. januar 2017 for overtrædelse af blandt andet knivlovens § 7, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 1, med fængsel i 40 dage,
- ved dom af 9. oktober 2017 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, § 119, stk. 1, § 121, og knivlovens § 7, stk. 1, med fængsel i 2 år og 9 måneder,
- ved dom af 5. oktober 2018 for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 60 dage,
- ved dom af 24. juli 2019 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 89, med fængsel i 20 dage,
- ved dom af 6. februar 2020 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, med fængsel i 30 dage,
- ved dom af 23. marts 2022 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, jf. § 21 (forsøg på egentligt hjemmerøveri), og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 4 år,
- ved anke af 13. juni 2023 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, med fængsel i 3 måneder - tiltalte blev løsladt den 8. april 2025 fra afsoningen af denne dom og dommen af 23. marts 2022 fuldt ud, og
- ved dom af 18. juni 2025 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 59, med fængsel i 20 dage.

Tiltalte har om anken af 23. marts 2022 forklaret, at han var kidnappet af sine medgerningsmænd i en periode fra søndag til tirsdag. Han fik i pe-

rioden besked på, at han skulle med ud for at begå et røveri. Han havde ikke begået røveriet, hvis han ikke forud herfor var blevet tvunget hertil af sine medgerningsmænd.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 12. maj 2025 til i dag.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Skyldkendelse:

Alle nævninger og dommere udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at Forurettede havde svært ved at huske specifikke detaljer fra starten af episoden entydigt, og hans for-klaring i retten herom afviger fra den forklaring, som han gav til politiet. Vidne kunne kun i begrænset omfang huske, hvad der var sket og har forklaret, at de informationer, han gav til alarmcentralen på 112, var en blanding af egne oplysninger og oplysninger fra Person.

Tiltalte har under sagen forklaret, at han tog ud til Forurettedes adresse i By 1 den pågældende dag omkring kl. 16.00, fordi en bekendt havde bedt ham om at hente 5 plader hash, som han kunne købe. Hans for-klaring herom støttes dels af korrespondancen og opkaldsregistreringerne mellem tiltalte og en person med Profilnavn i tidsrummet fra den 11. maj 2025 kl. 18.41 til den 12. maj 2025 kl. 16.26, hvor personen blandt andet skrev: ”Bror vis du ikke vil så får jeg en anden til at gøre det”, ”vi gør det sammen i morgen”, og ”Tag til Station kommer derhen”. For-klaringen støttes også af indholdet af samtalen mellem Person og po-litiet i forbindelse med alarmopkaldet under episoden, hvor Person blandt andet på spørgsmålet om, hvorvidt nogen var brudt ind hos en, som Personkender, udtalte: ”ikke brudt ind, men banket på, og så lukkede han ind”, ”Manden der kommer ind siger, at han har fået at vide, at der skulle være noget penge og noget hash her” og ”nu prøver han at gennemlede det hele”. Endeligt støttes forklaringen af Forurettedes forklaring til politiet om, at tiltalte bankede på døren stille og roligt, at han nævnte noget om, at der skulle ligge hash og kontanter hjemme hos vidnet, at han sagde, at han ikke kendte noget til det, og at manden selv måtte lede efter det. Vidnet har i retten forklaret, at det godt kan være rigtigt, at han har forklaret sådan, at det var hans indtryk, at tiltalte havde kendskab til hvem vidnet var, og at tiltalte brugte hans navn. Hertil kommer, at Person, der havde over-hørt episoden fra da tiltalte bankede på, først efter, at tiltalte havde rodet lej-ligheden igennem, bad Vidne ringe 112.

Tiltaltes forklaring om, at han tog hen til adressen for at hente hash, kan der-for ikke afvises. Det kan endvidere ikke afvises, at tiltalte ikke trængte ind i

lejligheden, eller at tiltalte havde den opfattelse, at der var en personlig relation mellem personen bag Profilnavn, der bad ham hente hashen, og Forurettede.

Retten finder på denne baggrund og efter bevisførelsen i øvrigt ikke, at der er ført bevis for, at tiltalte trængte ind i lejligheden for at begå et røveri mod en person, som tiltalte eller dennes bekendte ikke havde en forudgående personlig relation til. Det forhold, at vidnet Forurettede nu i retten har forklaret, at tiltalte allerede fra starten var truende, kan ikke føre til et andet resultat.

Spørgsmålet er herefter om episoden efter, at tiltalte var kommet ind i lejligheden og havde konstateret, at der ikke var noget hash, udviklede sig til et røveri.

Forurettede har herom forklaret, at tiltalte som beskrevet i anklageskriftet truede ham med tæsk, at han ville rive ham ned fra kørestolen og give ham tæsk, og der af tiltalte eller en tiltalte talte med i telefonen blev truet med, at der ville komme flere biler, hvis ikke han overførte penge til tiltalte. Forklaringen herom støttes af indholdet af alarmopkaldene og Vidnes forklaring i retten om, at han kunne høre eller fik gengivet af Person, at nogen pressede tiltalte for penge. Endeligt støttes forklaringen af, at Forurettede rent faktisk overførte 1.500 kr. til tiltalte, uden at tiltalte har kunnet angive nogen god grund til, hvorfor han skulle låne ham disse penge.

Retten finder derfor tiltalte skyldig i røveri i det anførte omfang og således, at der ikke er tale om et egentligt hjemmerøveri, hvorfor citeringen af § 288, stk. 2 skal udgå.

Derfor bestemmes:

Tiltalte er skyldig i røveri, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, men frifindes for at have begået et egentligt hjemmerøveri, jf. lovens § 288, stk. 2.

Sanktionsspørgsmålet

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen for tiltalte som en tillægsstraf til fængsel i 1 år, 2 måneder og 10 dage, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 89.

Retten har herved lagt vægt på karakteren og omstændighederne af det begåede, herunder størrelsen af udbyttet, at der alene har været tale om trusler, og at forholdet er begået i et privat hjem uden indtrængning.

Retten har i skærpende retning lagt vægt på, at tiltalte er massivt forstraffet for personfarlig kriminalitet, herunder at han tidligere er straffet for røveri, og at tiltalte har haft et meget hurtigt recidiv.

Erstatning

Efter de juridiske dommeres bestemmelse tages erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt med procesrente efter rentelovens § 3, stk. 4.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med en tillægsstraf på fængsel i 1 år, 2 måneder og 10 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 1.500 kr. til Forurettede. Be-løbet forrentes med procesrente fra den 2. marts 2026.

Dommer 1

Dommer 2

Dommer 3